

Sa Majestat el melodrama feminista

La història. Londres, 1940. El ministeri d'Informació decideix rodar un film propagandístic per elevar la moral de la ciutadania, i contracten una secretària per donar un toc femení al film sobre Dunkerque.

Les formes. La fórmula del cinema dins el cinema, *Cautivos del mal* i *La noche americana*, recorden?, sempre dóna joc. És el que fa la directora danesa Lone Scherfig (1959),

excineasta terrible *Dogma 95*, evocant un temps i un país sota les bombes hitlerianes. I la Scherfig es rodeja d'un eficient equip femení (producció, guió, música, muntatge, edició...) per relatar, rescabalar, el paper de la dona dins la indústria cinematogràfica. A més, el film adap-

la reconstrucció historicista d'un Londres bombardejat nit i dia, rescata el sabor nostàlgic de *Sangre, sudor y lágrimas* i *Esperanza y gloria*, films més britànics que Sa Majestat la reina Elizabeth II. A tot això, un suggestiu, latent, impossible?, 'love story' entre dos imprescindibles guionistes. Sí senyor, aquelles i aquells que ens grapegen a la fosca per emocionar. I parlant de tòpics: es diu que

el cinema tramat per una dona té una mirada diferent. ¿És el gust pels detalls? ¿Un cert regust als finals oberts? ¿I a que l'heroïna es quedi més sola que la una, teclant una 'Underwood'? Com sigui, la Gemma Arterton ho clava, ben acoblada per l'adust Sam Claflin i el simpatiquíssim murri del Bill Nighy. 'Enjoy

Su mejor historia

Directora:
Lone Scherfig.

Intèrprets:

Gemma Arterton,
Sam Claflin.

Gran Bretanya-
Suècia, 2016.

117'. JCA Alpicat,
Funatic Lleida.

ta la novel·la *Their Finest Hour and a Half* (La millor hora i mitja) de Lissa Evans, tot perseguint els cànons clàssics del melodrama, aquell tipus de cinema 'per a dones' que diuen els tarantinos. Per tant, el melodrama romàntic que viu subtilment la geniüda Catrin, s'inunda de somriures i llàgrimes. Per aquest ordre. Així, *Su mejor historia* (Their Finest, la seva millor) resulta més agraïda que el culebró *Seis hermanas*. No ens desviéssim. Amb segell BBC,

your meal!

El fons. La vida és una pel·lícula feta de realitat i retallets.

La imatge. Ella recollint les ulleres trencades d'Ell.

La frase. 'Usted no es la prensa, usted es el cine', que sosté una de les bessones. ¿I quina és la diferència entre periodisme i cinema? Paraula contra imatge.

La recomanació. Digestiva vetllada per a cinèfiles (i cinèfils) donats a prendre el te i el 'plum-cake' de les cinc.